

PROGRAM EDUCATIONAL – ”COPII FERICIȚI”

Demeter Aurelia
Școala Primara Crivadia

Motto

”Eu sunt copilul. Tu ții în mâinile tale destinul meu. Tu determini, în cea mai mare măsură, dacă voi reuși sau voi eșua în viață! Dă-mi, te rog, acele lucruri care să mă îndrepte spre fericire. Educă-mă, te rog, ca să pot fi o binecuvântare pentru lume!”

Child’s Appeal

Obiective

- cunoașterea și respectarea drepturilor copilului, prevăzute de Convenția O.N.U.
- însușirea unui sistem de valori morale ce trebuie respectate în relațiile cu ceilalți membri ai comunității.

Grup țintă

- cadrele didactice
- elevii
- părinți ai elevilor

Locul desfășurării: Școala Primară Crivadia

Durata: anul școlar 2015-2016

Conținut: articolele enunțate în Convenția O.N.U. care prevăd principalele drepturi ale copilului

-Articolul 7. Orice copil are dreptul la un nume și naționalitate

-Articolul 12-15.Orice copil are dreptul de a-și exprima opinia în toate problemele care-l privesc

-Articolul 28-29. Orice copil are dreptul la educație. Educația trebuie să-i dezvolte respectul pentru drepturile omului și să-l formeze în spiritul înțelegerii și al toleranței

-Articolul 31. Orice copil are dreptul la joc, odihnă și la activități culturale și artistice potrivite vârstei.

Modalități de organizare a conținuturilor: interdisciplinar, integrat, activități frontale și pe grupuri mici, cu mijloace specifice vârstei lecturi după imagini, observări, povestiri, memorizări, cântece, activități artistico-plastice, jocuri de rol, convorbiri, expoziții, concursuri.

Evaluare 1-8 iunie 2016

Motivația povestire creată pentru elevi de învățătoarea Demeter Aurelia, după un text de Ligia Neacșu, pentru familiarizarea copiilor cu existența ”Declarației Drepturilor Omului”

Foarte multe drepturi ale omului sunt scrise pentru a-i apăra pe copii de orice fel de nedreptate și suferință. Oamenii mari care iubesc foarte mult copiii, au înființat organizații care sprijină respectarea acestor drepturi, le fac cunoscute oamenilor mari și copiilor. Una din aceste organizații se numește UNICEF, care ne-a adus în școală, o cărticică cu imagini care ne fac cunoscute drepturile copiilor, pe care le vom învăța împreună, pentru a ști să le respectăm.

În cele ce urmează voi prezenta câteva considerații privind reflectarea dreptului la opinie și participarea copilului- articolul 12-15 – prin desen, unul din mijloacele de expresie utilizat în organizarea și concretizarea conținuturilor programului de cunoaștere a Convenției O.N.U. reprezentând drepturile copilului.

Între realitate și deziderat calitatea educației reprezintă chintesenta devenirii umane, într-o lume morală, civilizată și plină de respect față de copil.

Potrivit Declarației Drepturilor Copilului ”participarea copilului și dreptul său la opinie pot fi abordate atât din punct de veder al legislației, al prezenței sale în reforma sistemului de învățământ, în relația copil familie – unitate de învățământ – comunitate, cât și din punct de vedere al importanței sale în dezvoltarea personalității”.

Pe parcursul activităților Programului educațional ”Copii fericiți” , s-a evidențiat evoluția exprimării plastice la preșcolari.

Există o predicție naturală a exprimării cum există și dificultăți de comunicare, însă există și mijloace specifice care o pot facilita, în număr mare de modalități de expresie ce oferă posibilitatea de ”a comunica”, prin ceea ce este mai aproape de temperamentul fiecăruia. Nu s-a urmărit o educație strict-artistică, ci una estetică iar mijloacele propuse sunt în concordanță cu pretențiile pedagogiei moderne. Toate disciplinele pretind metode didactice, pedagogice, o anumită metodologie, însă ceea ce-l încântă cel mai mult pe copil este jocul în timpul căruia se exersează o serie de roluri prin care copiii reușesc să comunice și să se înțeleagă. Folosesc același limbaj și trăiesc la cea mai mare intensitate gândurile, ideile și sentimentele lor privind lumea din jur.

Am dat copiilor o temă comună ”Portretul”, urmărindu-se diferite stări de expresie ale feței, câteva explicații și libertatea de a folosi orice tehnică a desenului și picturii. Deși prima reacție a fost ”nu știu”, tema și complexele au dispărut când s-a folosit culoarea.

Când se echilibrează proporțiile – omul nu mai este egal cu floarea și casa – desenul capătă valoare psiho-afectivă, iar mărimea, proporția, distanța, paginarea și relația dintre personaje sunt de fapt diferite stări pe care copilul le percepe în raport cu cei din jur. Zona centrală este cea a echilibrului psihic, a siguranței și a încrederii în sine. Copiii înțeleg că silueta umană se poate recompune la nesfârșit, impunându-se ca spectacol și formă vizuală extrem de complexă raportată la expresia corpului și a feței, abordând și unul din elementele definiției ale condiției umane-îmbrăcămintea. Elementele vestimentare sunt considerate indicii pentru a recunoaște un om matur, nasturii așezați pe 1-2-3 rânduri pe haină, cravată, pălăria alături de barbă și bastonul specifice unui bărbat și rochițele, fundițele, bijuteriile și pantofii caracteristice fetelor. Părul ajunge la o linie de contur puternică, de la o formă ordonată ca țepii unui arici, la cele mai îndrăznețe pieptănături.

Fiecare element este capabil să impresioneze în mod deosebit, iar dacă este privit cu atenție poate dezvălui o lume posibilă, unucă și deseori reală pentru copii. Din neatenție această lume personală rămâne uneori necunoscută, iar participarea prin desen poate ușura comunicarea va deveni o persoană, apoi o personalitate.

Din perspectiva abordării integrale a educației copilului este necesar ca societatea să conștientizeze și să respecte drepturile copilului, să schimbe neutralitățile, abordând o nouă concepție despre copil ca membru al comunității, să sprijine și să dezvolte relații de tip democratic referitoare la copil – familie – instituție educațională-comunitate.

În continuarea programului educațional milităm pentru abordarea integrală a copilului și a educației sale, nediscriminarea educației, implicarea familiei și a comunității în educația copilului, dezvoltarea politicilor educative de responsabilizare, precum și dezvoltarea programelor educaționale care promovează instrumentarea problemelor specifice legate de copil și respectarea drepturilor acestuia.

CONCLUZII

Fiecare copil are nevoie de comunicare. Pentru aceasta, copilul trebuie încurajat, încă de la o vârstă foarte mică, să exprime ceea ce gândește și ce simte, iar gândurile și trăirile să fie respectate.

Procedând astfel va fi simulată capacitatea de exprimare a copiilor și li se va permite să-și cunoască mai bine lumea lor interioară; formarea personalității copilului presupune, însă, și pasul următor: dezvoltarea creativității. În acest scop, se pot utiliza: conversația, poveștile, desenul, teatrul, cântecele, jocul etc.

Când un copil știe că va fi respectat, el se va obișnui să-și exprime opiniile și va respecta, la rândul lui, opiniile altuia; el va învăța să relaționeze cu ceilalți și va avea o participare creativă.

Reprimarea exteriorizării exprimării va duce la insecuritate, egoism, insensibilitate, lipsă de inițiativă, incapacitate de a stabili relații cu ceilalți.

Bibliografie::

1. Alexandrescu Ion, "Persoană, personalitate, personaj", editura Junimea, 1988;
2. Pârlog, Cristea, "Psihologia desenului", editura Dacia, Cluj-Napoca, 1999;
3. "Convenția O.N.U. cu privire la drepturile copilului";
4. Organizația Salvați copiii, "Și noi avem drepturi", dosar educativ pentru preșcolari și școlarii mici, 1998.